

Kučke planine-Žijevo-CG

01.07.2011. - 03.07.2011.

Kučke planine i masiv Žijevo se nalazi severoistočno od Podgorice u graničnom pojasu sa republikom Albanijom. Zauzimaju prostor između čuvenog kanjona reke Cijevne na istoku i kanjona Male Rijeke na zapadu, a sa juga se postepenu uzdižu od Zetske ravnice pa sve do Komova na severu. Zbog svoje nepristupačnosti dugo su bile nedostupne planinarima. Novim putevima do Bukumirskog jezera postale su najatraktivniji planinski masiv. Masiv Žijevo je nastavak Dinarskih planina u sastavu jugozapadnih Prokletija. Preko dvadeset vrhova prelaze visinu ud 2000m, a najviši je Surdup(2184m). Široke kraške doline, vrtače, jame, cirkovi, pećine, strme stene, jezera oduševljavaju svakog posetioca i ljubitelja netaknute prirode. Bukumirsko i Rikavačko jezero su prvi dragulji planine.

Zadnjih godina,zahvaljujući planinarima PK Gorica iz Podgorice, planina je detaljno obeležena i publikovana. Štitan, Pasjak i Surdup su sigurno najatraktivniji vrhovi za planinare.Pristup planini je moguć sa juga iz Podgorice sa zapada od Kolašina i Veruše i sa severa od Andrijevice. U planinarskom vodiču kroz Žijevo je detaljno opisana planina i sedamnaest markiranih staza sa detaljnim topografskim kartama.

Krenuli smo u petak naveče ka Crnoj Gori. Uobičajeno smo noću putovali, a danju planinarili. Kod Kolašina smo se odvojili od magistralnog puta za Crnu Goru i uputili ka Mateševu. Za mnoge učesnike izleta bilo je ovo prvo putovanje ka masivu Žijevo. Radoznali smo i pokušavamo da zapamtimo svaki detalj puta i predivne prirode. Od Mateševa skrenusmo desno ka Lijevoj Rijeci. Nekada je to bio i jedini put ka Titogradu dok nisu sagradi magistralni put dolinom Morače.Kod zaseoka Veruše gde se nalazi dečije odmaralište skrenusmo levo i uđosmo u netaknuti deo prirode. Uživanje iz minibusa nam je kvarila sitna prava jesenja kiša. Zalazimo sve dublje u Žijevo što se vidi i po sve užim asfaltnim putem. Uspostavili smo kontakt sa našim domaćinima iz PD Gorice koji nas sačekaju pre Bukumirskog jezera.Do jezera smo stigli makadamskim putem. Pripremamo se za uspon na najviši vrh Žijevo Surdup(2184m). Krećemo u koloni stazom koja prolazi pored Petrovića česme i katuna u kojima je primetan život vrednih stočara. Na kraj pašnjaka staza ulazi u mladu bukovu šumu i uzdiže do sledeće doline. Dolina između Štitana i Pasjaka su kaskadno poređane. Kiša ona dosadna se pojačala.

Kolona ka vrhu

Kišne kabanice

Prevoj između Štitana i Surdupa

Zastajemo pored jedne stene gde se nalazi spomen ploča nastradalim planinarkama članicama AO iz Beograda. Oblačimo kišne kabanice i nastavljamo dalje ka prevoju između Štitana i Surdupa. Jedan deo grupe odustaje od uspona.

Vreme im baš i neodgovara. Veći deo grupe izlazi na prevoj pa preko livada izlazimo na strmi greben. Magla nam sužava vidike. Na trenutke vetar rastera oblake pukne pogled pa ponovo nevidiš ništa.

Nekako se skupismo i uslikasmo na vrhu kažu za izveštaj.

Pogled na Štitan

Cvece i sneg

Istom stazom se vraćamo do prevoja neki se popeše i na Štitan pa zajedno raskvašenim livadama se vraćamo do Bukumirskog jezera.

Pasjak

I kiša je nakratko prestala. Podižemo šatore i prpremamo se za spavanje. Kako bi to bilo kampovanje bez logorske vatre. Nabrzinu skupismo suvarke, raspalimo vatru i uživamo do kasno u noć. Ni jaka kiša nas ne otera u šatore.

Kamp

Bukumirsko jezero

Sutradan vreme nije obećavalo lep dan. Dogovorismo se da se polako pakujemo i da krenemo ka Beogradu. Usput smo obišli manastir Sv.Arhangela Gavrila u Kumanici i vodopade na Sopotnici. Neuobičajeno rano se vratismo u Beograd. Upoznali smo samo mali deo lepota Žijeva pa nam osta obaveza da izlet što pre ponovimo. Zahvalni smo planinarima iz PD Gorice i njihovom prdsedniku koji je svo vreme bio sa nama.

Manastir Sv.Arhangel Gavrilo

Sopotnica